

Prof. zw. dr hab. inż. Jerzy Kisielnicki

Uniwersytet Warszawski, Wydział Zarządzania

**Ocena osiągnięć naukowych, aktywności naukowej oraz dorobku
dydaktycznego i organizatorskiego dr. inż. Macieja Kiedrowicza w związku
ze wszczęciem postępowania w sprawie nadania stopnia doktora
habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie informatyka**

I. Podstawy formalne wykonania recenzji

Podstawami prawnymi do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie informatyka wyznaczają odpowiednie akty prawne, w tym art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789) w związku z art. 179 ust. 2. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669) z dnia 30 sierpnia 2018 r.

Podstawę formalną sporządzenia recenzji dotyczącej postępowania habilitacyjnego dr. inż. Macieja Kiedrowicza stanowi pismo płk. dr. hab. inż. Krzysztofa Murawskiego, prof. WAT, sekretarza komisji habilitacyjnej, informujące o powołaniu mnie przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów na recenzenta.

II. Analiza otrzymanej dokumentacji

Do przeprowadzenia oceny powinienem otrzymać pełną dokumentację wniosku Habilitanta. Habilitant powinien dostarczyć komplet zarówno papierowej, jak i elektronicznej dokumentacji, zawierający m.in. kopie wszystkich prac zaliczonych do osiągnięcia naukowego, o których mowa w autoreferacie. Powinienem otrzymać również kopie kilku wybranych, najlepszych prac niewchodzących w skład tego osiągnięcia, w celu oceny istotnej aktywności naukowej. Tak przygotowanego wniosku nie otrzymałem. Po zapoznaniu się z nadesłanym materiałem zwróciłem się do Sekretarza komisji z prośbą o uzupełnienie przez Habilitanta nadesłanych materiałów o:

1. Wersję papierową wszystkich publikacji, które mają być przedmiotem oceny. Otrzymałem wersje papierowe jedynie publikacji stanowiących cykl osiągnięcia naukowego.
2. Informację, dlaczego w skład cyklu wchodzi dwie pozycje (18 i 19), o których brak informacji na temat miejsca wydania, nazwy wydawcy, roku publikacji i nazwisk zespołu realizacyjnego wraz z odpowiednimi oświadczeniami.

Poprosiłem też o następujące wyjaśnienia Habilitanta:

- Jaką rolę spełniają publikacje wymienione i omówione w punkcie 4c, które są oznaczone literami B. Publikacji tych nie otrzymałem drukiem. Nie są one wymienione w cyklu osiągnięć naukowych.
- Jaką rolę pełni podział na publikacje zasadnicze i pomocnicze przy analizie osiągnięć naukowych.

Na załączonym do przesłanych materiałów dysku CD zapisano około 200 pozycji różnych dokumentów i publikacji, które są identyfikowane trudno zrozumiałymi skrótami. Habilitant we wniosku pisze: *„kopie wybranych i opublikowanych prac omawianych w autoreferacie niewchodzących w skład osiągnięcia naukowego (tylko wersja elektroniczna)”*.

W przekazanym przez Sekretarza Komisji oświadczeniu czytam, że *„Habilitant wyraził gotowość dostarczenia wszystkich materiałów w formie pisemnej. Natomiast stwierdził, iż pozycje 18 i 19 są raportami końcowymi z wykonanych badań naukowych i prac rozwojowych w ramach zrealizowanych projektów. Uczestników projektu, jak stwierdził Habilitant, było bardzo dużo, ok. 50”*. Jak dalej przez Sekretarza Komisji oświadczył Habilitant *„raporty te nie były publicznie udostępniane, natomiast są elementem dokumentacji projektowej. Wśród publikacji oznaczonych literą B są takie, które również obejmują zagadnienia związane z osiągnięciem naukowym i są jego kontynuacją i/lub rozszerzeniem”*.

Wyjaśnienia te stoją w sprzeczności z zasadami sporządzania wniosku o przebiegu procesu habilitacyjnego. Zaprzestałem dalszych starań o publikacje w formie pisemnej. Zgodnie z wyjaśnieniami Habilitanta pozycje 18 i 19 nie mogę uznać za elementy cyklu, natomiast na ich miejsce powinny wejść publikacje oznaczone literą B. W ten sposób z cyklu faktycznie robi się nieformalna monografia.

III. Podstawowe dane o przebiegu pracy naukowo-dydaktycznej dr. inż. Macieja Kiedrowicza

Dr. inż. Maciej Kiedrowicz otrzymał w roku 1987 tytuł magistra inżyniera cybernetyka w zakresie systemów Wojskowej Akademii Technicznej. W roku 1999 otrzymał stopień naukowy doktora nauk technicznych w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie za obronę pracy pt. *Metoda wspomagania projektowania rozproszonych baz danych w systemach informatycznych eksploatowanych w warunkach celowego niszczenia elementów sieci komputerowej*, napisanej pod kierunkiem dr. hab. inż. Tadeusza Nowickiego. Od roku 1991 pracuje jako informatyk w Wojskowym Instytucie Informatyki, Filia Nr 2, a następnie od roku 1994 w Wojskowej Akademii Technicznej na Wydziale Cybernetyki.

IV. Ocena osiągnięć naukowych dr. inż. Macieja Kiedrowicza

Habilitant przedstawił jako osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy, zbiór 19 publikacji w cyklu zatytułowanym: *Technologie informatyczne w bezpiecznym przetwarzaniu zasobów informacyjnych administracji publicznej*. Wykaz ocenianych i wchodzących w skład przedstawionego osiągnięcia naukowego publikacji został zamieszczony w autoreferacie. Podkreślam to, o czym pisałem wcześniej – w autoreferacie pojawia się dodatkowych 36 pozycji, których rola jest dla mnie niejasna. Habilitant pisze, że są to „*publikacje, które uzupełniają osiągnięcie naukowe*”. Można stąd wyciągnąć wniosek, że **faktycznie Habilitant jako swoje osiągnięcie naukowe przedstawia 54 pozycje**.

Zgodnie z wymogami ustawy, mojej ocenie podlega zbiór przedstawionych opracowań rozpatrywanych jako jednotematyczny cykl publikacji. Nie przeprowadzam oceny wartości naukowej pojedynczych publikacji. Oceniam przedstawiony we wniosku Habilitanta zbiór jako całość, który charakteryzuje Jego osiągnięcie naukowe. Jednak ten zbiór pod względem liczby publikacji jest dwa razy większy niż zgłoszony cykl.

W autoreferacie Habilitant pisze, iż tematyka badań naukowych przedstawiona w cyklu (autoreferat str. 4) dotyczy następujących obszarów badań:

1. Uogólnione i dziedzinowe modele danych w odniesieniu do repozytoriów i rejestrów administracji publicznej; zasoby informacyjne administracji publicznej (5 publikacji podstawowych i 9 pomocniczych).

2. Wybrane aspekty bezpieczeństwa w przetwarzaniu zasobów informacyjnych administracji publicznej; podejście zorientowane procesowo i oparte na analizie ryzyka (7 publikacji podstawowych i 18 pomocniczych).

3. Wykorzystanie zaproponowanych modeli do zwalczania przestępstw gospodarczych i finansowych; uwarunkowania legislacyjne (7 publikacji podstawowych i 9 pomocniczych).

Przedstawione prace cyklu powstały w okresie Jego 16-letniej pracy po doktoracie i obejmuje lata 2002–2018.

Uwagi, które zgłaszam do publikacji omówionych w punkcie 4 autoreferatu są następujące:

1. Nie można uznać, iż wszystkie wymienione w cyklu pozycje spełniają wymagania cyklu osiągnięć naukowych. Moje zastrzeżenia dotyczą następujących pozycji:

Pozycja 18, Raport końcowy *„Zaawansowane technologie informatyczne wspierające procesy analizy danych (gł. finansowych) w obszarze przestępczości finansowej”*

Pozycja 19, Raport końcowy – sprawozdanie merytoryczne z wykonanych badań naukowych i prac rozwojowych w ramach projektu *„Elektroniczny system zarządzania cyklem życia dokumentów o różnych poziomach wrażliwości”*

Odpowiedni przepis mówi, iż *„w przypadku, gdy osiągnięciem tym jest praca / są prace wspólne, należy przedstawić oświadczenia wszystkich jej współautorów, określające indywidualny wkład każdego z nich w jej powstanie. W przypadku, gdy praca zbiorowa ma więcej niż pięciu współautorów, habilitant załącza oświadczenie określające jego indywidualny wkład w powstanie tej pracy oraz oświadczenia co najmniej czterech pozostałych współautorów”*.

Jak oświadcza Habilitant, każde z tych opracowań miało ok. 50-ciu autorów i nie zostało opublikowane. Prace te więc – jak wcześniej zaznaczono – nie spełniają warunku zamieszczenia ich w cyklu osiągnięć naukowych.

2. Przedstawiony cykl jest zatytułowany bardzo szeroko. Tytuł sugeruje wielowątkowe i bardzo ogólne spojrzenie na tematykę usprawnienia funkcjonowania administracji państwowej. Tytuł cyklu, a także określone obszary badań, cechuje różnorodność poziomu naukowego prezentowanych materiałów. Brak precyzji zarówno w autoreferacie, jak i w publikacjach cyklu – nie ma definicji podstawowych pojęć w kontekście współczesnej

literatury, np. „uogólniony model danych”, „bezpieczeństwo informacji”; nie ma również uzasadnienia tytułu osiągnięcia naukowego. Technologie informatyczne w bezpiecznym przetwarzaniu zasobów informacyjnych występują wszędzie, nie tylko w administracji państwowej. Jakie czynniki są ogólne, a jakie powiązane z administracją państwową? W tym zakresie brak analizy zagranicznych prac i raportów na ten temat. W międzynarodowych bazach danych jest prezentowana bardzo bogata literatura. Większość prac cyklu, jak pisze Habilitant, stanowi kompendium wiedzy praktycznej przydatnej pracownikom administracji państwowej. Doceniam walory praktyczne, ale przedstawiany dokument ma pokazać wkład Habilitanta do nauki.

3. Nie jest dla mnie jasna rola tzw. publikacji pomocniczych. Habilitant w punkcie 4 autoreferatu pisze zarówno o publikacjach stanowiących cykl publikacji i będących osiągnięciem naukowym (oznaczonych symbolem A), jak i o pracach (oznaczonych symbolem B), które nazywa uzupełniającymi osiągnięcie naukowe. Można zadać pytanie o relację między tymi dwoma grupami publikacji. I tak Habilitant pisze na str. 4-5 autoreferatu, że *„Przedstawiony do oceny materiał obejmuje istotne, z punktu widzenia procesu dostosowywania administracji do zmieniającego się otoczenia, aspekty związane z przetwarzaniem zasobów danych. Równie ważnym zagadnieniem, które zostało opisane w publikacjach, jest konieczność uwzględnienia zależności pomiędzy różnymi obszarami funkcjonowania administracji, w szczególności związane z otoczeniem prawnym.”* Można postawić pytanie: Jak Habilitant wyznaczał te istotne aspekty? I gdzie zamieścił badania do ich określenia?

4. Jeżeli celem badań Habilitanta jest *„Autorska propozycja stworzenia uogólnionego modelu danych, opartego na możliwie najszerszym (obejmującym największy wolumen danych i zawierającym najszerszy ich zakres) zasobie danych, pozwala na właściwe wykorzystanie technologii informatycznych do jego zarządzania.”* To gdzie jest taki model zaprezentowany a jego postać uzasadniona? Trudno uznać, iż w prezentowanych publikacjach taki uogólniony model danych dla administracji państwowej został przedstawiony.

5. Habilitant zamierza wykazać – jak pisze w autoreferacie – że *„zapropozowane sposoby projektowania modeli danych umożliwiają ich praktyczne wykorzystanie w projektowaniu systemów informatycznych i umożliwiają ich pełniejsze wykorzystanie – zgodnie z wymaganiami użytkowników oraz przy spełnieniu rygorystycznych uwarunkowań wynikających z zachowania przepisów prawa, ze szczególnym uwzględnieniem*

bezpieczeństwa danych, a co tym idzie, również bezpieczeństwa informacji.” W treści prezentowanych publikacji brak jest opracowań dotyczących zastosowanej przez Habilitanta metodyki projektowania systemów informatycznych, w której proponowane modele danych zostały zastosowane. Również – mimo że pisze się o wymaganiach użytkowników – to brak przeprowadzenia badań w tym zakresie. Brak jest również systemu informatycznego, który został stworzony w wyniku zastosowania przez Habilitanta zaproponowanego sposobu projektowania modeli danych.

6. Habilitant pisze w autoreferacie, iż: *„Analiza dostępnej literatury (publikowanej tradycyjnie – w formie papierowej, jak i w postaci elektronicznej) pokazuje, że brak jest pozycji, które by tak kompleksowo opisywały zagadnienia będące przedmiotem zainteresowania Habilitanta. Bibliografie przedstawione w poszczególnych pozycjach osiągnięcia naukowego obejmują najczęściej publikacje dotyczące **pojedynczych pojęć lub zagadnień**, które zostały opisane w literaturze przedmiotu”* a dalej, że *„brak jest pozycji, które by tak kompleksowo opisywały zagadnienia będące przedmiotem zainteresowania Habilitanta”* (wszystkie podkreślenia w cytatach są zrobione przez recenzenta).

Taki zarzut można postawić również Habilitantowi. Prezentowane w cyklu dorobku naukowego publikacje są niespójne. Nie łączą ich wspólne tezy i brakuje naukowych powiązań między nimi. Uważam, że Habilitant również miał problem ze znalezieniem powiązań, ponieważ w autoreferacie nie ma wyjaśnienia naukowych relacji między publikacjami cyklu. Habilitant w swoim autoreferacie skoncentrował się na opisie i streszczeniu poszczególnych pozycji zamieszczonych w zbiorze ponad 50 opracowań przedstawionych jako osiągnięcie naukowe i ich uzupełnienie. I w tej rozszerzonej zbiorowości (publikacje A i B) również nie przedstawił zachodzących między nimi relacji.

7. Brak jest analizy przydatności w administracji państwowej takich współczesnych technologii informatycznych, jak przetwarzanie w chmurze czy blockchain. Bibliografia zamieszczona w pracach nie zawsze jest aktualna. Brak najnowszej literatury zagranicznej z tego zakresu. Technologia RFID, którą proponuje Habilitant, jest stosowana obecnie w logistyce i bibliotekach i ma wśród informatyków zatrudnionych w administracji państwowej wielu oponentów. Coraz częściej do praktyki wchodzi zarówno rozwiązania blockchainowe, jak i technologia przetwarzania w chmurze. Również rozwiązania big data nie są rozpatrywane w kontekście zastosowania w administracji publicznej, a są jedynie w paru publikacjach wspominane.

8. W bardzo ogólnie sformułowanym tytule prezentowanego we wniosku osiągnięcia naukowego dotyczącego realizacji projektów informatycznych w administracji państwowej w kontekście bezpieczeństwa przetwarzania pominięto wiele aktualnych wątków. Można tu wymienić między innymi: projektowanie agilowe, zastosowanie systemów Business Intelligence, gospodarkę zasobami informacyjnymi w technologii big data, przetwarzanie w chmurze (cloud computing), blockchain.

Reasumując Mój podstawowy zarzut dotyczy tego, iż przedstawiony jako osiągnięcie naukowe cykl zatytułowany: *Technologie informatyczne w bezpiecznym przetwarzaniu zasobów informacyjnych administracji publicznej*, nie stanowi jednotematycznego cyklu w świetle odpowiednich przepisów prawnych. Podstawą interpretacji pojęcia *jednotematyczny cykl publikacji* są komentarze¹ do Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, gdzie podaje się, „że o jednotematycznym cyklu publikacji powinno się mówić wówczas, gdy publikacje zostały przygotowane na z góry ustalony temat i ukazują się w sposób, który można określić jako cykliczny. Nie jest zatem jednotematycznym cyklem publikacji, a zbiorem publikacji, któremu autor *ex post* przypisał określony temat – nawet temat bardziej jednoznaczny niż 'wybrane zagadnienia' czy też 'studia z zakresu'. Badania powinny być spięte tezami naukowymi. Sugeruje się, aby w autoreferacie skupić się przede wszystkim na odpowiedzi, jaki problem naukowy został wybrany przez naukowca, jak badał ten problem i jak go próbował rozwiązać, a nie na dopasowaniu artykułów do tematu, czyli tytułu cyklu”. Wymienione precyzyjnie zasady oceny zawarte w cyt. komentarzu powodują, że nie można przyjąć, iż przedstawiony do oceny 19-elementowy zbiór publikacji dokonań naukowych jest jednotematycznym cyklem. W praktyce mamy do czynienia z ponad 50 publikacjami. Przedstawiony do oceny zbiór publikacji nie jest połączony wspólnymi tezami naukowymi. Oceniane publikacje prezentują luźno powiązane aspekty zastosowań systemów informatycznych w administracji państwowej w aspekcie bezpieczeństwa przetwarzania. Wydaje się, że zbiór ten powstał *ex post* jako wybór 19 pozycji z ponad 120 publikacji Habilitanta (patrz strony 4 i 32 autoreferatów). Kryterium doboru tych prac nie jest dla mnie oczywiste.

---

¹ Por. H. Izdebski, J.M. Zieliński, *Ustawa o stopniach naukowych i tytule naukowym. Komentarz*, Wolters Kluwer, Warszawa 2013, s. 69 oraz komentarze zamieszczone na stronie Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych.

V. Ocena aktywności naukowej dr. inż. Macieja Kiedrowicza

Do oceny aktywności Habilitant nie dostarczył materiałów w formie pisemnej. Jak wcześniej pisano, część materiałów ze zbioru publikacji (oznaczonych symbolem B) została zaprezentowana jako opracowania wyjaśniające (pozycje oznaczone symbolem A), które stanowiły cykl osiągnięcia naukowego. To utrudniało ocenę dorobku naukowego dr. inż. Macieja Kiedrowicza. Zbiór charakteryzujący aktywność naukową Habilitanta składa się z ponad 120 monografii i artykułów. Publikacje zostały zamieszczone: w czasopismach naukowych, wydawnictwach pokonferencyjnych i zeszytach naukowych uczelni. Część z nich ma charakter podręcznikowy, część zaś to raporty i opracowania naukowe. Około 40% publikacji jest autorstwa Habilitanta, natomiast druga część została napisana w zespołach dwu i więcej współautorów. Poziom ich jest bardzo zróżnicowany. Dobry poziom naukowy reprezentują pozycje, które zostały napisane w zespołach czterech i więcej autorów (31 publikacji). Mimo że do wniosku zostały dołączone oświadczenia współautorów, to są one często nieprecyzyjne. W raportach z badań brak oświadczeń współautorów o ich udziale.

Dorobek naukowy, który przedstawił Habilitant, jest wielotematyczny i w większości powiązany z informatyką i zastosowaniem IT w zarządzaniu. Ocenę utrudnia brak syntetycznego opracowania, które charakteryzowałyby aktywność Habilitanta w zakresie szczegółowej problematyki naukowej. Około 130 pozycji zostało przesłanych w formie elektronicznej w jednym zbiorze. Jest to poważne utrudnienie analizy dorobku naukowego. Zastosowałem metodę losowego wybrania 15 publikacji. Na podstawie tej analizy mogę sformułować pozytywną ocenę aktywności naukowej Habilitanta. Mam jednak poważne zastrzeżenia co do nowoczesności prezentowanych idei. Habilitant jest zwolennikiem między innymi doskonalenia „starych”, ustrukturalizowanych baz danych. Współczesne rozwiązania zarządzania zasobami danych oparte są na zupełnie innym podejściu. Habilitant jest zwolennikiem rozwoju technologii RFID przy marginalizacji lub pomijaniu innych współczesnych rozwiązań w tym zakresie.

Całość dorobku naukowego Habilitanta charakteryzuje wskaźnik Hirscha, który wynosi 14 (wg. Publish or Perish 7). Wskaźnik cytowań wg Google Scholar wynosi 523 pozycji. Jest to dobry wskaźnik.

W ocenie aktywności naukowej należy zwrócić uwagę na kierowanie i udział Habilitanta w projektach naukowo-badawczych. Mają one wartości naukowe i praktyczne. Źródłami ich finansowania były zarówno źródła zagraniczne, jak i NCBiR oraz inne podmioty

w kraju. Wg danych zamieszczonych w autoreferacie, Habilitant brał udział w realizacji 8 projektów naukowo-badawczych, z czego w dwóch pełnił funkcję Kierownika Projektu. Dwa z tych projektów obejmowały współpracę z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, jeden z nich obejmował współpracę z ośrodkami naukowymi ze Stanów Zjednoczonych, a drugi dotyczył współpracy w ramach Unii Europejskiej.

Habilitant według autoreferatu uczestniczył w 17 międzynarodowych konferencjach naukowych, na których występował wielokrotnie jako referent lub współ-referujący. W autoreferacie Habilitant podaje, że uczestniczył aktywnie w 29 krajowych konferencjach naukowych. Był członkiem komitetów naukowych i sterujących 6 konferencji międzynarodowych. Brał udział w realizacji projektów naukowo-badawczych w ramach 5 konsorcjów.

Podsumowując tę część analizowanej aktywności naukowej Habilitanta uważam, że jest ona pozytywna. Dr. inż. Maciej Kiedrowicz przedstawił naukowe publikacje z zakresu informatyki i jej zastosowań. Wyzkazał się umiejętnością pracy w zespołach badawczych. Jego działalność naukowa znacząco wzrosła po uzyskaniu stopnia doktora.

VI. Ocena dorobku dydaktycznego i organizatorskiego

Dorobek ten jest uzupełnieniem przedstawionej wcześniej aktywności naukowej. Znany jest mi jest tylko z dostarczonej dokumentacji. Mogę jednak na tej podstawie docenić aktywność Habilitanta w tym zakresie.

Habilitant prowadzi wykłady w Wojskowej Akademii Technicznej na Wydziale Cybernetyki. Prowadził również zajęcia w Uczelni Warszawskiej im. Marii Skłodowskiej-Curie i przez rok w WSHiP (obecnie Uczelnia Łazarskiego).

Był promotorem około 150 prac dyplomowych (na studiach podyplomowych – 5, jednolitych – 47, pierwszego i drugiego stopnia – 93). Sprawował opiekę naukową nad studentami indywidualnymi. Wykonał szereg ekspertyz i opracowań na zamówienie z obszaru obejmującego wskazane osiągnięcie naukowe (obejmujących m.in. recenzje projektów naukowo-badawczych). Brał i bierze udział w zespołach eksperckich z tego zakresu.

Habilitant otrzymał – jak pisze w dokumentach – wiele medali i odznaczeń, w tym „Medal Komisji Edukacji Narodowej”.

W działalności organizacyjnej Habilitanta można odnotować fakt, że w macierzystej Uczelni pełni funkcje kierownika Zakładu Inżynierii Oprogramowania oraz zastępcy

Dyrektora Instytutu Systemów Informatycznych. Jest prodziekanem na Wydziale Cybernetyki ds. rozwoju i współpracy.

Jest członkiem stowarzyszenia Narodowe Centrum Prawno-Informatyczne (NCPI) gdzie jest przewodniczącym Komisji Rewizyjnej. W latach 2005–2007 uczestniczył w realizacji programu europejskiego „Secure e-justice (e-court)” finansowanego przez Unię Europejską. Habilitant był koordynatorem z ramienia przedstawiciela administracji publicznej (Ministerstwa Sprawiedliwości). Program dotyczył informatyzacji sądów powszechnych.

Konkluzja

Przedstawiony do oceny jako osiągnięcie naukowe cykl publikacji autorstwa dr. inż. Macieja Kiedrowicza nie stanowi osiągnięcia, które można zakwalifikować jako „osiągnięcie stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej”. Wymóg ten jest podstawowym kryterium, którego spełnienie jest niezbędne do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego (Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki - Dz. U. nr 65, poz. 595, z późniejszymi zmianami).

Publikacje wskazane przez Habilitanta jako jego osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego nie stanowią powiązanego cyklu. Publikacje są z punktu widzenia tytułu cyklu niekompletne i niespójne. Wartość naukowa całego cyklu jest niewielka. Jednostkowe publikacje cyklu są wprawdzie poprawne pod względem merytorycznym i metodycznym, lecz cały zbiór opracowań jest o niewielkiej oryginalności. Pozostały dorobek naukowy Habilitanta z zakresu informatyki można uznać za spełniający na średnim poziomie stawiane wymagania w procesie habilitacyjnym. Dorobek dydaktyczny Habilitanta oceniam jako spełniający wymagania postępowania habilitacyjnego, podobnie jak dorobek organizacyjny i ekspercki.

Stwierdzam, że przedstawione mi do oceny dokumenty nie zawierają zgodnego z cytowaną powyżej ustawą całościowego dzieła naukowego, jak też cyklu publikacji, który potwierdziłby znaczny wkład dr. inż. Macieja Kiedrowicza do rozwoju nauk technicznych w dyscyplinie informatyka.

Warszawa 8.12.2019